

Verhaal: Bo Bujs. Illustraties: Gertie Jaquet.

De beer, de gans en de winter

Het sneeuwt. Dikke vlokken
dwarrelen naar beneden. 'Brrr!'
Bjorn de beer schudt ze uit zijn vacht.
Hij gaat naast de rivier zitten
en kijkt naar de hemel.
'Zon!' roept hij. 'Kom eens
schijnen! Ik wil zonnebaden!'
Achter hem begint iemand te lachen.
'De zon komt toch niet, gekkie!'
Verbaasd kijkt Bjorn om.
Op een heuvel vlakbij
staat Guske Gans.
'Het wordt winter. In de winter
is het ijskoud,' gakt ze.

'Je mag je wel klaarmaken voor
de grote trek.'
'De grote trek?' vraagt Bjorn.
'Daar hoef ik me niet voor klaar te
maken. Ik heb elke dag grote trek.
Dat gaat vanzelf.'
Hij wrijft over zijn bolle buik.
'Ik heb trek in vissen, bessen, honing...'
Guske Gans barst alweer in lachen uit.
'Jij bent ook een dommie!
De grote trek, bedoel ik.
De trek naar het zuiden!'
Bjorn schudt zijn hoofd.
Hij begrijpt er niets van.

'Kom maar kijken,' zegt Guske.
Ze wijst over de heuvel.
Nieuwsgierig sjokt Bjorn naar het
topje en kijkt eroverheen.
Daar ziet hij een groep ganzen.
Wel honderd bij elkaar.
'Wat doen ze?' vraagt Bjorn verbaasd.
Ze wachten. Tot we er allemaal zijn,'
legt Guske uit. 'Al onze neefjes, onze

nichtjes en natuurlijk alle opa's en
oma's. En dan vliegen we samen naar
het zuiden. Dat doen we elk jaar.
In het zuiden ligt Nederland.
Daar blijven we de hele winter.
Het is er warmer dan hier en er is
heerlijk eten.'
'O ja?' Het water loopt Bjorn uit de
mond. 'Wat dan?'

'Gras,' smakt Guske.
Bjorn trekt een vies gezicht.
'Hè, bah!'
Maar Guske droomt al weg
bij het idee.
'Weilanden vol fris, sappig,
groen gras. We eten het tot we
dikke billen en buiken hebben.
Pas als het lente wordt, komen we
weer hiernaartoe. Het is dagenlang
vliegen naar Nederland, maar...
dan heb je ook wat!'

'Wat een moeite!' zucht Bjorn.
'Ik overwinter gewoon hier,
in mijn warme hol, onder de grond.
Daar slaap ik en slaap ik
en slaap ik... Af en toe knort
mijn buik. Dan word ik wakker
en kruip uit mijn hol om eten
te zoeken. Daarna slaap ik lekker
weer verder. Tot het lente is
en de zon weer schijnt.'
Hij gaapt en wrijft in zijn ogen,
zo moe is hij ineens.

Guske!
Een gans waggelt naar hen toe.
'Iedereen is er, hoor! We vertrekken!
Guske zwaait met haar vleugel naar Bjorn.
'Ik moet gaan, roept ze. Tot ziens!
Bjorn zwaait terug.
'Goede reis! Veel plezier
in Nederland!
De groep ganzen stijgt op.
Het is een prachtig gezicht.
Bjorn kijkt ze na tot ze
aan de horizon
verdwenen zijn.
Dan loopt hij naar
zijn hol en kruipt erin.

Buiten wordt het kouder en kouder,
maar Bjorn merkt er niets van.
Hij slaapt.
Hij droomt van de zon.
Slaap lekker Bjorn! Droom maar fijn!